

[Halvgaard]

forhold til den polske befolkning, fordi der er skabt falske forudsætninger. For det andet i forhold til vore EF-partnere, og her er det ikke mindst utilstedeligt og uværdigt af hensyn til Danmarks anseelse.

Endnu mere beskæmmende har det været for mig at deltage i udvalgsarbejdet. Ikke gennem et eneste af de 41 spørgsmål eller med ét eneste ord i øvrigt har formålet med dette lovforslag været debatteret. Alene procedurespørgsmål og politiske chikanerier har udvalget beskæftiget sig med, og derfor ønskede jeg uanset vores klare politiske standpunkt ikke ved betækningsafgivelsen at tage stilling til lovforslaget, men ønskede at redegøre for fremskridtspartiets stilling ved anden behandling, idet jeg først ønskede at orientere min gruppe om resultatet af udvalgsarbejdet.

Min indstilling har været og er at stemme ja til forslaget af de grunde, jeg har redegjort for, og for, at Danmark ikke skal bryde en traditionel, fastlagt udenrigspolitisk linje. Det kunne efter min vurdering skade Danmarks anseelse udadtil og ikke mindst forholdet til Polen.

Dette synspunkt har jeg ikke kunnet få flertal for i min egen folketingsgruppe, og derfor vil et flertal stemme nej til forslaget.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Under forespørgselsdebatten her i tinget i maj 1982 talte den socialdemokratiske ordfører, hr. Camre, om det europæiske enhedsprincip, og hr. Camre udtalte bl.a., at i europæisk politisk samarbejde søger man at koordinere medlemslandenes udenrigspolitik, og at man kun optræder i fællesskab, hvis man er enig. Dette enhedsprincip vil jeg gerne senere vende tilbage til.

Den daværende udenrigsminister reagerede på ingen måde i maj måned på hr. Holger K. Nielsens direkte spørgsmål til ministeren om, hvorfor denne ikke i højere grad havde taget afstand fra bl.a. de konservatives, venstres og CDs fortolkning af ministerens redegørelse, mens CD komplimenterede den daværende udenrigsminister og takkede for socialdemokraternes meget velkomne bevægelighed. Vi opfattede forespørgselsdebatten i maj fra SFs og VS' side som et direkte angreb på Det europæiske Fællesskab, et an-

greb, som havde til formål at stække Fællesskabets nødvendige udvikling.

Jeg vil gerne vende tilbage til det enhedsprincip, jeg talte om før. Dette princip er nu brudt, da udenrigsministeren i februar ikke kunne opnå flertal i markedsudvalget for fortsat sammen med vore EF-partnere at gennemføre sanktionerne over for Sovjetunionen efter artikel 113. Socialdemokratiet ønskede ikke at støtte regeringen i fortsatte sanktioner trods den tidligere udenrigsministers udtalelser om, at begrundelsen for, at man dengang fraveg sine principper, var, at man ikke fra socialdemokratiets side ønskede, at Danmark skulle gå enegang og iværksætte nationale foranstaltninger i henhold til artikel 224.

På baggrund af socialdemokratiets ændrede opfattelse af enstemmighedsprincippet var regeringen nu fremsat forslag om begrænsning af import af varer med oprindelse i Sovjetunionen, altså en national foranstaltning, som hviler på den efter CDs opfattelse mere vage formulering af Romtraktatens artikel 224.

I betænkningen til lovforslaget finder socialdemokratiet, at forholdene i Polen fortsat er særdeles utilfredsstillende, og man skriver, at man i samarbejde med den danske og øvrige nordiske arbejderbevægelse vil støtte Solidaritet og arbejde for en demokratisering i Polen. Alligevel vil man stemme imod forslaget.

Herefter er det CDs opfattelse, at der nu er tale om dobbeltmoral. På den ene side ønsker man at være solidarisk med det polske folk, med Solidaritet og med Polens befolkning i kampen for frihed og demokrati. På den anden side ønsker socialdemokratiet ikke, at man skal stå sammen, hverken i Fællesskabet eller nationalt, om restriktioner over for Sovjetunionen.

Skal vi fra dansk side virkelig være de eneste, der til trods for den udvikling, der har fundet sted i Polen i den sidste tid, og som må betegnes som en skærpelse over for det polske folk, nu rækker Sovjetunionen og den polske regering en udstrakt hånd, som vi ved at man fra disse regeringers side øjeblikkelig vil bruge til propaganda mod den vestlige verden.

Der er for CD ingen tvivl om, at såfremt dette lovforslag ikke bliver vedtaget, vil Danmark blive forsidestof i Pravda. Danmark vil